

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/180/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216206880
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8216206880.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368 proti žalovanej: R. F., nar. X.XX.XXXX, M. XX/XXX, E., o zaplatenie 670,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

Žalovanej voči žalobcovi nárok náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu 27.12.2016 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 670,70 Eur, kapitalizovaného úroku do 16.12.2016 v sume 305,47 Eur, úroku zo zostatku nesplatennej istiny 14 % zo sumy 670,70 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 670,70 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že 15.5.2006 bola medzi Poštou bankou, a.s. a žalovanou uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške podľa zmluvy. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle Obchodných podmienok pre úver (ďalej aj ako „OP“), ak sa žalovaná dostala do omeškania s platením splátok, veriteľovi - Poštová banka, a.s. vznikol nárok požadovať od dlžníka - žalovanej, predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Veriteľ - Poštová banka, a.s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatil dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená v súlade s ustanovením § 497 a násl. zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v zmluve dojednaná vo výške 14 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, veriteľ je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. V zmysle Obchodných podmienok, vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov spojených s upomienkami voči žalovanému v zmysle Sadzobníka a taktiež vrátane nákladov žalobcu vynaložených na úhrady poistného. Pohľadávka voči žalovanej so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami: zmluva

o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretá medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a Bencont Investments, s.r.o. ako postupníkom. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretá medzi spoločnosťou Bencont Investments, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom. Aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené. Pohľadávka bola voči žalovanej súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 9.8.2013, sp. zn. IDA0710020, právoplatným dňa 31.10.2013, vykonateľným dňa 4.11.2013. Dňa 2.3.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá (ako je zrejmé zo spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2Er/194/2015). Po právoplatnosti uznesenia o zamietnutí poverenia na vykonanie exekúcie, Okresný súd Bardejov zastavil exekučné konanie. Žalobca ďalej poukazuje na vplyv legislatívnych zmien a aplikácie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka tvrdiac, že napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, boli popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo považuje za rozporné s princípom právnej istoty. Podaním žaloby na rozhodcovský súd tak podľa neho prestala plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota a to počas vedeného rozhodcovského konania a aj následne vedeného exekučného konania, až do času, keď z dôvodu neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom došlo k zastaveniu exekučného konania. Účinky zastavenia exekučného konania je potrebné na účely ďalšieho vymáhania pohľadávky v zásade prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže fakticky dochádza k prelomeniu materiálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, vychádzajúc z tej skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynúťiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po stavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré narozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení rozhodcovského rozsudku, ktorého iniciovanie je závislé výlučne na vôli dlžníka. Premlčacia doba v prípade žalovanej pohľadávky ešte neuplynula (spočívala od podania žaloby na rozhodcovskom súde po zastavenie exekučného konania) a po zastavení exekučného konania opätovne začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, kedy si veriteľ mohol opätovne uplatniť svoje právo voči dlžníkovi na súde. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu Žilina č. k. 11Co/92/2016-88 z 29.3.2016.

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola do vlastných rúk doručená 1.3.2017 písomne nevyjadřila. Na pojednávaní konanom 8.2.2018 uviedla, že vznáša námietku premlčania, hoci úver vzala a čiastočne ho aj splácala.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 8.2.2018, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu aj žalovanú. Na nariadené pojednávanie sa dostavila len žalovaná (právny zástupca žalobcu svoju neúčast do momentu začatia pojednávania neospravedlnil) a po zistení, že sú splnené všetky podmienky na jeho vykonanie (t. j. doručenie predvolania stranám sporu najmenej 5 dní pred jeho konaním) rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Nadväzne na to po zistení stanoviska prítomnej strany sporu vykonal súd vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to: zmluva o úvere z 15.5.2006 na č.l. 6, všeobecné obchodné podmienky na č.l. 5-6, aktuálny stav úveru, výpisy z bankového systému na č.l. 6-7, výzva na splatenie úveru na č.l. 8, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 na č.l. 9-10, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2015 na č.l. 11-12, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co 92/2016 z 29.3.2016 na č.l. 13-15, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

5. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 15.5.2006 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovanou súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý bezúčelový úver s nasledovnými dohodnutými náležitosťami úveru: výška úveru 60.000,- Sk, počet mesačných splátok: 40, výška mesačnej splátky: 1.887,- Sk, dátum prvej platby do 15.6.2006, dátum každej ďalšej platby k 15. dňu v mesiaci, RPMN: 7,11 %, číslo úverového účtu: XXXXXX-XXXXXXXXXX, celková výška nákladov na poskytnutý úver: 15.460,52 Sk. Podľa obsahu zmluvy o úvere vzniká Poštovej banke záväzok poskytnúť na žiadosť Klienta a za splnenia podmienok stanovených Poštovou bankou peňažné prostriedky do výšky uvedenej v zmluve a klientovi

vzniká záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a poplatky ako aj plniť ostatné povinnosti v zmysle obchodných podmienok pre úver.

6. V zmysle čl. 3 pripojených obchodných podmienok pre úver, klient má povinnosť platiť za poskytnutý úver PB úroky v zmysle aktuálneho oznámenia PB (Oznámenie), ktoré obsahuje úrokové sadzby PB. Údaj o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v zmysle ZoSÚ obsahuje Oboznámenie. V zmysle čl. 5 bodov 2, 4 pripojených podmienok pre úver (verzia 2/2006), ak klient je v omeškaní s platením viac ako dvoch splátok v plnej, resp. čiastočnej výške, poskytol banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulár ZoÚ) na majetok klienta bolo vyhlásené konkurzné, vyrovnávacie, reštrukturalizačné alebo exekučné konanie alebo klient zomrel je PB oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným. V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle ust. bodu 5.2 OP, PB je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznámenia a úrokom z omeškania vo výške 10 % p.a. až do času úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči PB. V zmysle čl. 9 bodu 2 pripojených podmienok pre úver (verzia 2/2006), zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh PB na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ alebo OP, v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s., IČO: 35 862 882, zapísaná v OR SR OS Bratislava 1, odd. Sa, vl. č. 3157/B (RAM) podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu RAM podriadila s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.

7. Výzvou z 5.12.2008 vyhlásila Poštová banka a.s. úverovú pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX podľa obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere, k 5.12.2008 za predčasne splatnú v celom rozsahu. Výšku dlžnej sumy vyčíslila na sumu 813,70 Eur.

8. Z listiny „Aktuálny stav úveru“ z 1.12.2010 predloženým žalobcom vyplýva, že žalovaná uhradila v období od 15.6.2006 do 15.10.2008 platby v sume od 10,08 Sk do 1.887,-Sk, celkovo v sume 54.479,95 Sk, čo v prepočte na eurá predstavuje sumu 1.808,40 Eur.

9. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok z 15.12.2014 uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464 a obchodnou spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36 432 105 vyplýva, že ňou boli medzi uvedenými dvoma spoločnosťami postúpené pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 zmluvy označenej ako „Zoznam postupovaných pohľadávok“. Označená príloha zmluvy nebola žalobcom predložená.

10. Z ďalšej zmluvy o postúpení pohľadávok zo 14.12.2015 uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464 a žalobcom vyplýva, že ňou boli medzi uvedenými dvoma spoločnosťami postúpené pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 zmluvy označenej ako „Zoznam postupovaných pohľadávok“. Ani v tomto prípade nebola súdu žalobcom označená príloha zmluvy predložená.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

14. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

15. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

16. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

17. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

19. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) meno a adresu spotrebiteľa,
g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=23.01.2007>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

20. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného v čase zosplatnenia úveru Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

26. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

27. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

30. Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na premlčanie.

31. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

34. Podľa čl. 3 ods. 2 smernice podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

35. Podľa čl. 3 ods. 3 smernice príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

36. Podľa čl. 5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

37. Podľa čl. 6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

38. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi Poštovou bankou a.s. a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 60.000,- Sk. V konaní však nebolo preukázané, že pohľadávka pozostávajúca z nezaplatenej časti poskytnutého úveru bola postúpená na žalobcu. Žalobca preukazoval len postúpenie v predložených dokumentoch bližšie nešpecifikovaného súboru pohľadávok bez toho, aby predložil aj príslušnú prílohu týchto zmlúv, z ktorej by vyplývala špecifikácia konkrétnej pohľadávky voči žalovanej. Podstatná v danej veci je aj skutočnosť, že žalobca nepreukázal postúpenie pohľadávky voči žalovanej priamo z Poštovej banky a.s. na spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464, prípadne na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36 432 105 alebo na žalobcu. Takáto zmluva o postúpení pohľadávok z Poštovej banky a.s. ako pôvodného veriteľa nebola súdu predložená vôbec, na základe čoho súd dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcu, že je nositeľom vecnej aktívnej legitimácie oprávňujúcej ho domáhať sa zaplatenia žalovanej sumy zo zmluvy o úvere uzavretej so žalovanou pod č. XXXXXXXXXXXX z 15.5.2006. Z obsahu žaloby ani nevyplýva (žalobca to neuvádza), ktorou zmluvou, resp. akou konkrétnou zmluvou došlo k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky a.s. voči žalovanej na žalobcu alebo na niektorého z jeho právnych predchodcov. Po oboznámení sa so žalobou dospel súd k záveru, že žalobca si nespĺnil základnú procesnú povinnosť podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, t.j. povinnosť úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (tzv. substancované tvrdenia). Substancovane tvrdiť znamená uvádzať tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu, a ku ktorým je možné vykonať dokazovanie. Následkom porušenia tejto povinnosti je zamietnutie žaloby bez vykonania dokazovania. Žalobca si túto povinnosť nespĺnil napriek svojmu kvalifikovanému právnomu zastúpeniu. Dokazovaním v sporovom konaní sa má totiž preukázať to, čo strany tvrdili, a nie zisťovať, to čo strany opomenuli tvrdiť. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 CSP), bola by tým porušená rovnosť účastníkov konania a teda išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie žalobcu, kedy by súd nahrádzal nespĺnenú povinnosť tvrdenia žalobcu štúdiom žalobcom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad. V danom prípade však žalobca ani netvrdil, ako došlo k postúpeniu pohľadávky z Poštovej banky a.s. na žalobcu alebo niektorého z jeho právnych predchodcov a ani takúto skutočnosť do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepreukazoval. Žalobca ani jeho právny zástupca sa ani nezúčastnili súdneho pojednávania, na ktorom mohli byť oboznámení s predbežným právnym názorom súdu na predloženú vec a tak nevyužili možnosť poskytnúť súdu dodatočnú argumentáciu na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitimácie v konaní a presvedčivých dôkazov, ktoré by právne posúdenie tejto otázky súdom mohlo zmeniť. Preto súd dospel k záveru, že tieto dôvody sú dostatočné pre záver o nepreukázaní vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v konaní a tak aj pre zamietnutie žaloby ako celku.

39. Súd aj napriek tomuto záveru v rámci konania skúmal predloženú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 15.5.2006, pričom zistil, že predložená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a to vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy ako aj na spôsob jej uzavretia. Poštová banka a.s. ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť. Preto sa na daný právny vzťah musia vzťahovať aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka aj všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti

jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Na zmluvu sa zároveň vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku aj všeobecným ustanoveniam o spotrebiteľskej zmluve v Občianskom zákonníku lex specialis.

40. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje výšku úrokov ani výšku a druh poplatkov, ktoré Poštová banka a.s. žalovanej účtovala a jej platby (splátky) na tieto položky aj započítavala tak, ako to vyplýva z predloženého prehľadu - Aktuálny stav úveru k 1.12.2010. V čase uzavretia predmetnej zmluvy však táto mala obsahovať ako údaj o úroku, tak aj o poplatkoch, inak podľa § 4 ods. 5 v tom čase platného zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nebolo možné požadovať úrok alebo poplatky neuvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Inými slovami povedané pokiaľ Poštová banka a.s. započítala prijaté splátky úveru žalovanej na úroky a poplatky, ktoré neboli uvedené v zmluve, postupovala v rozpore s označeným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože prijaté platby mohla zarátat len na istinu poskytnutého úveru. Z textu predloženej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX z 15.5.2006 totiž nevyplýva žiadna dohoda zmluvných strán o konkrétnych úrokoch (resp. úrokovej sadzbe), ktorým mal byť úver úročený a o poplatkoch, ktoré by si veriteľ voči žalovanej mohol uplatňovať. Ustanovenie zmluvy o úvere, na základe ktorého mala byť žalovaná zaviazaná na zaplatenie úrokov, ktorých výška mala byť určená v zmysle pripojených obchodných podmienok (čl. 3.1) pre úver oznámením Poštovej banky a.s. súd hodnotí ako neprijateľné a teda neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), pretože žalovaná ako spotrebiteľ sa ním priamo nezaviazala na zaplatenie konkrétne dohodnutých úrokov (prípadne poplatkov) a jednostranné určenie úrokov, resp. ich výšky postavilo žalovanú ako spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia voči veriteľovi, od ktorého vôle bez súhlasu druhej zmluvnej strany závisel konkrétne požadovaný úrok z úveru. Keďže súd dospel k záveru, že spotrebiteľom podpísaná zmluva o úvere s Poštovou bankou a.s. neobsahuje úrok ani poplatky, ktoré v rámci uplatnenej pohľadávky žalobca, resp. pred ním Poštová banka a.s. požadovali, súd by považoval za dôvodné v prípade preukázania vecnej aktívnej legitímácie žalobcu priznať žalobcovi iba pohľadávku zodpovedajúcu nezaplatenej istine poskytnutého úveru. V danom prípade však bolo zistené, že žalovaná na úver vo výške 60.000,- Sk, uhradila sumu 54.479,95 Sk, čo znamená že skutočná pohľadávka Poštovej banky a.s. voči žalovanej predstavuje len sumu 5.520,05 Sk, čo v prepočte na eurá predstavuje sumu 183,23 Eur. Aj vo vzťahu k tejto časti nezaplateného úveru však žalovaná relevantným spôsobom vzniesla námietku premlčania preto uplatnený nárok nebolo možné ani čiastočne priznať a žalobu bolo potrebné zamietnuť. Napriek argumentácii o spočívaní premlčacej lehoty žalovaného nároku produkovanej žalobcom totiž súd zastáva názor, že v danom prípade pre uplatnenie práva na zaplatenie žalovanej sumy voči žalovanej uplynula premlčacia lehota. Premlčanie je hmotnoprávny inštitút. Podstatou hmotnoprávných lehôt, najmä tých, ktoré sú ustanovené na uplatnenie práv, je to, že na zachovanie práva treba úkon urobiť tak, aby došiel adresátovi alebo aby bol v posledný deň lehoty podaný na súde, prípadne aby došiel inému orgánu, ktorý má rozhodovať o súkromnoprávnom nároku. V danom prípade je nesporné a tvrdí to aj sám žalobca, že k zosplateniu úveru došlo 5.12.2008, pričom z podacej pečiatky súdu vyplýva, že žaloba bola súdu doručená 27.12.2016. Právo na zaplatenie žalovanej sumy by teda nebolo premlčané, ak by ho veriteľ uplatnil na súde do 5.12.2011. Súd v zhode s ustálenou judikatúrou (napríklad rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 17C/487/2014 z 1.2.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/278/2016 z 15.6.2016) zastáva názor, že počas rozhodcovského konania nedošlo k spočívaniu premlčacej doby, pretože žalobca neuplatnil právo u príslušného orgánu a v začatom konaní riadne nepokračoval. Príslušným orgánom na uplatnenie práva žalobcu nebol rozhodca vzhľadom na neplatnú rozhodcovskú doložku obsiahnutú len v bode 9.2 obchodných podmienok pre úver, ktorá nebola výsledkom vyjednania podmienok medzi zmluvnými stranami, ale veriteľom nadiktovanou zmluvnou podmienkou, ktorú súd za takýchto okolností štandardne hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V prípade dojednania takejto rozhodcovskej doložky žalovaná nemala možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah, nakoľko je súčasťou obchodných podmienok, ktorých povaha (tak ako celej zmluvy) je adhézna a spotrebiteľ ju mohol buď prijať ako celok, alebo ju odmietnuť. Preto súd v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka vyhodnotil rozhodcovskú doložku za neplatnú. Nebola tak splnená podmienka v zmysle ust. § 112 Obč. zák., t. j. uplatnenie práva u príslušného orgánu oprávneného rozhodnúť o žalovanom práve a riadne pokračovanie v začatom konaní. Podstatnou je tá skutočnosť, že ak žalobca uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu a tým nie je splnená podmienka uplatnenia práva u príslušného orgánu (§ 112 Obč. zák.). V kontexte s tým preto aj ak žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie, rovnaký záver súdu sa vzťahuje aj na dobu, po ktorú trvalo exekučné konanie. Aj z tohto dôvodu tak súd

považoval uplatnený nárok za nedôvodný. Podľa názoru súdu prihladnutím na zákonné ustanovenia o premlčaní nároku po vznesenej námietke žalovanej nemohli byť popreté legitímne očakávania žalobcu, pretože tým môže súd priznať právnu ochranu len v medziach platného a zákonne aplikovaného hmotného práva. Napokon súd poukazuje na skutočnosť, že okolnosti veci vedenej Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 11Co/92/2016 nie sú totožné s prejednávanou vecou, keďže v označenom prípade sa dlžník voči veriteľovi domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, pri ktorom v prípade jeho zrušenia súd ex offio pokračoval v konaní o veci v rozsahu uvedenom v žalobe pôvodne podanej na rozhodcovskom súde. V danom prípade sa však žalobca až žalobou doručenou súdu 27.12.2016 domáhal priznania žalovanej pohľadávky, u ktorej objektívne došlo k uplynutiu premlčacej doby.

41. Napokon súd uvádza, že pokiaľ ide o námietky obsiahnuté vo vyjadrení žalobcu z 8.2.2018 súd na nich nemohol pri svojom rozhodovaní zobrať zreteľ, keďže sa s nimi oboznámil až po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania vo veci. Žalobca mal možnosť preukázať podmienky dôvodnosti uplatneného nároku najneskôr na pojednávaní, ktorého termín mu bol vopred známy, avšak ktorého sa z vlastného rozhodnutia nezúčastnil. Preto uvedené prostriedky procesného útoku súd hodnotí ako nepredložené včas (154 CSP o zákonnej koncentrácii konania).

42. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca v konaní úspešný nebol, súd mohol priznať nárok na náhradu trov konania len žalovanej. Tejto však zo spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, a ani ich v rámci konania neuplatnil, preto súd vyslovil, že žalovanému voči žalobcovi nárok náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia (§ 355 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.)

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden

rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.